

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1956 No. 45

A. TITEL

*Statuut van het Internationale Gerechtshof;
San Francisco, 26 juni 1945*

B. TEKST

De Engelse tekst van het Statuut is afgedrukt in *Stb. F 321*.

C. VERTALING

D. GOEDKEURING

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1951, 90.

F. TOETREDING

Zie *Trb.* 1951, 90.

In overeenstemming met artikel 93 van het Handvest der Verenigde Naties zijn op 9 december 1953 door de Algemene Vergadering de voorwaarden vastgesteld, waaronder *San Marino*, dat niet partij bij het Handvest is, partij kon worden bij het Statuut. In een verklaring van 18 januari 1954 aanvaardde de Regering van San Marino deze voorwaarden. De verklaring werd op 18 februari 1954 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd en is op die dag in werking getreden.

Eveneens op 9 december 1953 zijn door de Algemene Vergadering de voorwaarden vastgesteld, waaronder *Japan*, dat niet partij bij het Handvest is, partij kon worden bij het Statuut. In een verklaring van 25 maart 1954 aanvaardde de Regering van Japan deze voorwaarden. De verklaring werd op 2 april 1954 bij de Secretaris-Generaal der Verenigde Naties nedergelegd en is op die dag in werking getreden.

J. GEGEVENS

I

Zie *Trb.* 1951, 90.

II

**Aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Hof,
op grond van artikel 36 van het Statuut**

Zie *Trb.* 1951, 90, *Trb.* 1952, 9 en *Trb.* 1953, 57.

Onder 3. (Aanvaarding door andere Staten) dient het volgende te worden toegevoegd:

Australië

„Aangezien krachtens lid 5 van artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, een krachtens lid 36 van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie afgelegde verklaring welke nog van kracht was op het ogenblik van inwerkingtreding van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, tussen partijen bij het laatstgenoemde Statuut geacht wordt een aanvaarding te zijn van de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof voor het tijdvak waarvoor zij nog moet lopen en in overeenstemming met de bewoordingen ervan;

En aangezien op het ogenblik van inwerkingtreding van het Statuut van het Internationale Gerechtshof er ten aanzien van Australië nog een verklaring van kracht was, welke werd afgelegd op 21 augustus 1940 krachtens artikel 36 van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie;

En aangezien die verklaring de rechtsmacht van het Hof ten aanzien van bepaalde geschillen als verplicht aanvaardde voor de tijd van vijf jaar na dagtekening en vervolgens tot het ogenblik waarop kennis zou worden gegeven van de beëindiging der aanvaarding;

En aangezien de Regering van Australië die aanvaarding wenst te beëindigen en tevens een nieuwe verklaring van aanvaarding wenst af te leggen in bij de huidige omstandigheden passende bewoordingen;

Daarom is het dat ik, William Douglass Forsyth, Hoofd van de Australische Vertegenwoordiging bij de Verenigde Naties, handelend namens de Australische Regering en in overeenstemming met desbetreffende instructies van The Right Honourable Richard Gardiner Casey, Minister van Buitenlandse Zaken,

- (1) hierbij kennis geef van de beëindiging der aanvaarding door Australië van de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof welke tot nu toe van kracht

was ingevolge de op 21 augustus 1940 krachtens artikel 36 van het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie afgelegde verklaring, welke verklaring van toepassing was op het Internationale Gerechtshof krachtens lid 5 van artikel 36 van het Statuut van dat Gerechtshof;

- (2) krachtens lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof verklaar, dat de Regering van Australië met ingang van de datum van deze verklaring en vervolgens tot het ogenblik waarop kennis wordt gegeven van de beëindiging der verklaring, ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere andere staat welke dezelfde verplichting aanvaardt, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht aanvaardt voor alle rechtsgeschillen, na 18 augustus 1930 ontstaan met betrekking tot toestanden en feiten, welke zich na die datum hebben voorgedaan en welke betrekking hebben op
- (a) de uitlegging van een verdrag;
 - (b) ieder punt van internationaal recht;
 - (c) het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
 - (d) de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis;

doch deze verklaring is niet van toepassing op:

- (i) geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;
- (ii) geschillen met de Regering van ieder ander Lid van het Britse Gemenebest, alle dewelke zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- (iii) geschillen met betrekking tot aangelegenheden welke krachtens internationaal recht onder de uitsluitende bevoegdheid van Australië vallen;
- (iv) geschillen, ontstaan tengevolge van gebeurtenissen welke zich hebben voorgedaan op een tijdstip waarop de Regering van Australië in vijandelijkheden was of is gewikkeld; en
- (v) geschillen, ontstaan tengevolge van of verband houdende met door Australië opgeëiste of uitgeoefende rechtsmacht of rechten

- (a) met betrekking tot het continentale plateau van Australië en de onder het gezag van Australië staande Gebieden, zoals dat continentale plateau is omschreven en begrensd in de Australische Proclamaties van 10 september 1953 of in of krachtens de Australische wetten op de parelvisserij;
- (b) met betrekking tot de natuurlijke bronnen van de zeebodem en de ondergrond van dat continentale plateau, met inbegrip van de produkten der sedentaire visserij; of
- (c) met betrekking tot de Australische wateren, in de zin van de Australische wetten op de parelvisserij, zijnde door of krachtens deze wetten opgeëiste of uitgeoefende rechtsmacht of rechten,

met uitzondering van een geschil ten aanzien waarvan de partijen, in afwachting van de eindbeslissing van het Hof, eerst een *modus vivendi* zijn overeengekomen;

En deze verklaring is afhankelijk van de voorwaarde dat de Regering van Australië zich het recht voorbehoudt, te eisen dat de procedure voor het Hof zal worden opgeschort waar het een geschil betreft ten aanzien waarvan de Veiligheidsraad der Verenigde Naties de hem door het Handvest der Verenigde Naties toegekende functies uitoefent, mits dat verzoek tot opschorting wordt ingediend binnen tien dagen nadat van de aanvang van de procedure voor het Hof kennis is gegeven, en mits ook zodanige opschorting beperkt blijft tot twaalf maanden of zoveel langer als de partijen bij het geschil overeenkomen of als wordt vastgesteld bij besluit van de Veiligheidsraad.

Ondertekend en gezegd door voornoemde William Douglass Forsyth, de zesde februari negentienhonderd vierenvijftig.”

(w.g.) W. D. FORSYTH

De verklaring van 21 augustus 1940 (*Trb.* 1951, 90, blz. 25) vervalt.

Honduras

„De Uitvoerende Macht van de Republiek Honduras, door het Nationale Congres bij Besluit no. 77 van 13 februari 1954 behoorlijk gemachtigd om de Verklaring, bedoeld in artikel

36 (2) van het Statuut van het Internationale Gerechtshof, te hernieuwen,

Verklaart hierdoor

Dat zij haar op 2 februari 1948 afgelegde Verklaring hernieuwt, waarbij zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst de rechtsmacht van het Hof als verplicht erkende tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, in alle rechtsgeschillen betreffende:

- a) de uitlegging van een verdrag;
- b) ieder punt van internationaal recht;
- c) het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
- d) de aard en de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis.

Deze verklaring van hernieuwing wordt afgelegd op voet van wederkerigheid, voor de tijd van zes jaar met ingang van de datum waarop zij wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, en is stilzwijgend verlengbaar.”

Nationaal Paleis, Tegucigalpa, D.C.,

19 april 1954

(w.g.) JUAN MANUEL GALVEZ

(w.g.) J. E. VALENZUELA

Minister van Buitenlandse Zaken

Zie voor de verklaring van 2 februari 1948 *Trb.* 1951, 90, blz. 10.

Turkije

New York, 14 april 1954.

„Verwijzend naar de verklaring van mijn Regering van 22 mei 1947, afgelegd ter toepassing van artikel 36, lid 2, van het Statuut van het Internationale Gerechtshof en in overeenstemming met de op 12 mei 1947 door de Grote Nationale Raad afgekondigde Wet no. 5047, waarbij de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, tegenover iedere Staat die dezelfde verplichting aanvaardt, dat wil zeggen op voet van wederkerigheid, als verplicht werd erkend voor de tijd van vijf jaar, met ingang van 22 mei 1947, heb ik de eer Uwer Excellentie in opdracht van

het Ministerie van Buitenlandse Zaken ter kennis te brengen dat bij de op 10 maart 1954 door de Grote Nationale Raad afgekondigde Wet no. 6357, waarvan afschrift hiernevens gaat, de bovengenoemde Wet no. 5047 wordt verlengd voor een tijdvak van vijf jaar, en dat de bepalingen in werking zullen treden met ingang van 22 mei 1952.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) SELIM SARPER

Permanent Vertegenwoordiger

Zie voor de verklaring van 22 mei 1947 *Trb.* 1951, 90, blz. 8.

Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland

New York, 2 juni 1955.

„Ik heb de eer, in opdracht van Harer Majesteits Minister van Buitenlandse Zaken, uit naam van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland te verklaren, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Hof, als verplicht aanvaardt tot het tijdstip waarop kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle na 5 februari 1930 ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden of feiten welke zich na die datum voordoen, indien dit niet zijn:

- (i) geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;
- (ii) geschillen met de Regering van ieder ander land dat Lid is van het Britse Gemenebest, welke geschillen alle zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- (iii) geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens internationaal recht uitsluitend onder de rechtsmacht van het Verenigd Koninkrijk vallen;
- (iv) geschillen ontstaan ten gevolge van gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tussen 2 september 1939 en 2 september 1945;
- (v) onverminderd de gelding van het hierboven sub (iv) gestelde, geschillen ontstaan uit of verband houdend met enigerlei vijandelikheden, oorlog, staat van oorlog,

of vijandelijke dan wel militaire bezetting, waarin de Regering van het Verenigd Koninkrijk betrokken is of is geweest; en

- (vi) geschillen met betrekking tot alle zaken die krachtens enigerlei verdrag, conventie of andere internationale overeenkomst of akte, waarbij het Verenigd Koninkrijk partij is, van verplichte berechting of arbitrage zijn uitgesloten.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) PIERSON DIXON

Kennisgeving van beëindiging der verklaring van 28 februari 1940 (*Trb.* 1951, 90, blz. 21) geschiedde op 2 juni 1955.

New York, 31 oktober 1955.

„Ik heb de eer, in opdracht van Harer Majesteits Minister van Buitenlandse Zaken, uit naam van de Regering van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Britannië en Noord-Ierland te verklaren, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Hof, als verplicht aanvaardt tot het tijdstip waarop kennis wordt gegeven van beëindiging der aanvaarding, ten aanzien van alle na 5 februari 1930 ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden of feiten welke zich na die datum voordoen, indien dit niet zijn:

- (i) geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;
- (ii) geschillen met de Regering van ieder ander land dat Lid is van het Britse Gemenebest, welke geschillen alle zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- (iii) geschillen met betrekking tot aangelegenheden die krachtens internationaal recht uitsluitend onder de rechtsmacht van het Verenigd Koninkrijk vallen;
- (iv) geschillen ontstaan ten gevolge van gebeurtenissen die zich hebben voorgedaan tussen 2 september 1939 en 2 september 1945;
- (v) onverminderd de gelding van het hierboven sub (iv) gestelde, geschillen ontstaan uit of verband houdend

met enigerlei vijandelijkheden, oorlog, staat van oorlog, of vijandelijke dan wel militaire bezetting, waarin de Regering van het Verenigd Koninkrijk betrokken is of is geweest;

- (vi) geschillen met betrekking tot alle zaken die krachtens enigerlei verdrag, conventie of andere internationale overeenkomst of akte, waarbij het Verenigd Koninkrijk partij is, van verplichte berechting of arbitrage zijn uitgesloten; en
- (vii) geschillen ten opzichte waarvan een arbitrale of gerechtelijke procedure plaatsvindt of heeft plaatsgevonden, met iedere Staat die ten tijde van het begin der procedure niet zelf de verplichte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof had aanvaard.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) PIERSON DIXON

Kennisgeving van beëindiging der verklaring van 2 juni 1955 (zie hiervoor, blz. 6) geschiedde op 31 oktober 1955.

Unie van Zuid-Afrika

12 september 1955.

„Ik heb de eer, in opdracht van de Minister van Buitenlandse Zaken, uit naam van de Regering der Unie van Zuid-Afrika te verklaren, dat zij ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voet van wederkerigheid, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, in overeenstemming met lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Hof, als verplicht aanvaardt tot het tijdstip waarop kennis wordt gegeven van beëindiging dezer aanvaarding, ten aanzien van alle na ondertekening van deze verklaring ontstane geschillen met betrekking tot omstandigheden of feiten welke zich na die ondertekening voordoen, indien dit niet zijn:

geschillen omtrent welke Partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;

geschillen met de regering van ieder ander land dat Lid is van het Gemeenebest van Naties, welke geschillen alle zullen worden beslecht op zodanige wijze als Partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;

geschillen omtrent zaken die naar het oordeel van de Regering der Unie van Zuid-Afrika in wezen onder de rechtsmacht van de Regering der Unie van Zuid-Afrika vallen;

geschillen ontstaan ten gevolge van gebeurtenissen die zich voordoen gedurende een tijdvak waarin de Unie van Zuid-Afrika als oorlogvoerende is gewikkeld in vijandelikheden.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) JORDAAN

Waarnemend Permanent Vertegenwoordiger

Kennisgeving van beëindiging der verklaring van 7 april 1940 (*Trb.* 1951, 90, blz. 24) geschiedde op 13 september 1955.

Portugal

Washington, D.C., 19 december 1955.

„Krachtens lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof verklaar ik uit naam van de Portugese Regering, dat Portugal ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, zoals is voorzien in genoemd lid 2 van artikel 36, en onder de volgende voorwaarden, de rechtsmacht van dit Hof als verplicht erkent:

- 1) Onder deze verklaring vallen geschillen ontstaan ten gevolge van gebeurtenissen voorafgaand aan dan wel volgend op de door Portugal, als partij bij het Statuut van het Permanente Hof van Internationale Justitie, op 16 december 1920 afgelegde verklaring van aanvaarding der „facultatieve clause”.
- 2) Deze verklaring treedt in werking op het ogenblik waarop zij wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties; zij blijft van kracht voor een tijdvak van een jaar, en vervolgens totdat aan genoemde Secretaris-Generaal kennisgeving van opzegging wordt gedaan.
- 3) De Portugese Regering behoudt zich het recht voor, door kennisgeving aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties enigerlei gegeven categorie of gegeven categorieën van geschillen buiten het ressort van deze verklaring te plaatsen, op elk tijdstip van haar werkingsduur en met ingang van het ogenblik van zodanige kennisgeving.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) L. ESTEVES FERNANDES

India

New York, 7 januari 1956.

„Ik heb de eer, in opdracht van de President van India, uit naam van de Regering van India te verklaren, dat de Regering van India ingevolge lid 2 van artikel 36 van het Statuut van het Internationale Gerechtshof ipso facto en zonder bijzondere overeenkomst, op voorwaarde van wederkerigheid en slechts tot het tijdstip waarop kennisgeving van beëindiging dezer verklaring wordt gedaan, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof als verplicht erkent in alle rechtsgeschillen ontstaan na 26 januari 1950 met betrekking tot toestanden of gebeurtenissen volgend op die datum, inzake:

- a) de uitlegging van een verdrag;
- b) ieder punt van internationaal recht;
- c) het bestaan van enig feit dat, wanneer het werd vastgesteld, de schending van een internationale verbintenis zou inhouden;
- d) de aard of de omvang van de vergoeding, verschuldigd wegens de schending van een internationale verbintenis

doch met uitsluiting van het volgende:

- (i) geschillen omtrent welke de partijen bij het geschil zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;
- (ii) geschillen met de Regering van ieder land dat op de datum van deze verklaring lid is van het Gemenebest van Naties, welke geschillen alle zullen worden beslecht op zodanige wijze als de partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen;
- (iii) geschillen met betrekking tot aangelegenheden welke volgens beslissing der Regering van India in wezen onder de binnenlandse rechtsmacht van India vallen;
- (iv) geschillen ontstaan uit of verband houdend met enigerlei vijandelijkheden, oorlog, staat van oorlog, of vijandelijke dan wel militaire bezetting, waarin de Regering van India betrokken is of is geweest.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) ARTHUR S. LALL

*Permanent Vertegenwoordiger van India
bij de Verenigde Naties*

Kennisgeving van beëindiging der verklaring van 28 februari 1940 (*Trb.* 1951, 90, blz. 22) geschiedde op 9 januari 1956.

Overzicht der thans geldende verklaringen betreffende

Staat	Datum verklaring of vernieuwing	Nederlegging	Bekrachtiging	
Australië	6- 2-1954	6- 2-1954	19
Canada	20- 9-1929	20- 9-1929	28- 7-1930	19
China	26-10-1946	26-10-1946	19
Columbia	30-10-1937	30-10-1937	19
Denemarken	10-12-1946	11-12-1946	19
Dominicaanse Republiek	30- 9-1924	30- 9-1924	4- 2-1933	19
Frankrijk	18- 2-1947	28- 2-1947	1- 3-1949	19
Haïti	7- 9-1921	4-10-1921	19
Honduras	19- 4-1954	24- 5-1954	19
India	7- 1-1956	9- 1-1956	19
Israël	4- 9-1950	11-10-1950	25-10-1951 ³⁾	19
Liberia	3- 3-1952	20- 3-1952	17- 4-1953	19
Liechtenstein	10- 3-1950	29- 3-1950	19
Luxemburg	15- 9-1930	15- 9-1930	19
Mexico	23-10-1947	28-10-1947	19
Nederland	5- 8-1946	5- 8-1946	19
Nicaragua	24- 9-1929	24- 9-1929	19
Nieuw-Zeeland	1- 4-1940	8- 4-1940	19
Noorwegen	16-11-1946	16-11-1946	19
Pakistan	22- 6-1948	9- 7-1948	19
Panama	25-10-1921	14- 6-1929	19
Paraguay	11- 5-1933	11- 5-1933	19
Philippijnen	12- 7-1947	21- 8-1947	19
Portugal	19-12-1955	19-12-1955	19
Salvador	vóór 28-1-1921	29- 8-1930	19
Thailand	3- 5-1950	13- 6-1950	19
Turkije	14- 4-1954	14- 4-1954	19
Uruguay	vóór 28-1-1921	27- 9-1921	19
Verenigd Koninkrijk (alge- meen)	31-10-1955	31-10-1955	19
Verenigd Koninkrijk (m.b.t. de grenzen van Brits Honduras)	12- 2-1951	12- 2-1951	19
Verenigde Staten van Ame- rika	14- 8-1946	26- 8-1946	19
Zuid-Afrika	12- 9-1955	13- 9-1955	19
Zweden	5- 4-1947	6- 4-1947	19
Zwitserland	6- 7-1948	28- 7-1948	19

chte rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof 1)

rb.	Data waarop eerdere aanvaardingen van kracht werden 2)	Werkingsduur
z. 2	18-8-1930/2-9-1940	Tot opzegging
z. 17	10 jaar en vervolgens tot opzegging
z. 6	13-5-1922 (13-5-1927 *)	5 jaar en vervolgens tot 6 maanden na opzegging
z. 21	6-1-1932	Geen termijn
z. 7	13-6-1921/13-6-1926/ 13-6-1936 (13-6-1946 *)	10 jaar na 11-12-1946
z. 17	Geen termijn
z. 7	25-4-1931/25-4-1936 (25-4-1941 *)	5 jaar na 1-3-1949 en vervolgens tot opzegging
z. 17	Geen termijn
z. 4	10-2-1948 (10-2-1954 *)	6 jaar na 24-5-1954 en vervolgens stilzwijgend verlengbaar
z. 10	5-2-1930/7-3-1940	Tot opzegging
z. 14	5 jaar na bekrachtiging
z. 1	5 jaar na 17-4-1953 en vervolgens tot opzegging
z. 14	29-3-1939 (29-3-1944 *)	Na 29-3-1950 tot 1 jaar na opzegging
z. 19	Perioden van 5 jaar, indien niet 6 maanden eerder opgezegd
z. 10	5 jaar na 1-3-1947 en vervolgens tot 6 maanden na opzegging
z. 3, 4	6-8-1921/6-8-1926/ 6-8-1936	10 jaar na 5-8-1946 en vervolgens tot opzegging
z. 19	Geen termijn
z. 23	29-3-1930	5 jaar na 1-4-1940 en vervolgens tot opzegging
z. 6	3-10-1921/3-10-1926/ 3-10-1936	10 jaar na 3-10-1946
z. 12	5 jaar en vervolgens tot 6 maanden na opzegging
z. 17	Geen termijn
z. 21	Geen termijn (opgezegd 27-5-1938)
z. 9	10 jaar na 4-7-1946 en vervolgens tot opzegging
z. 9	8-10-1921	1 jaar en vervolgens tot opzegging
z. 19	Geen termijn
z. 15	7-5-1930/7-5-1940	10 jaar na 3-5-1950
z. 5	12-3-1936 (12-3-1941 *)/ 22-5-1947	5 jaar na 22-5-1952
z. 16	Geen termijn
z. 7	5-2-1930/7-3-1940/ 2-6-1955	Tot opzegging
z. 4	13-2-1946	5 jaar na 12-2-1951
z. 5	5 jaar en vervolgens tot 6 maanden na opzegging
z. 8	7-4-1930/20-4-1940	Tot opzegging
z. 8	16-8-1921/16-8-1926/ 16-8-1936 (16-8-1946 *)	10 jaar
z. 13	25-7-1921/24-7-1926 (24-7-1936 *)/ 17-4-1937 (17-4-1947 *)	Na 28-7-1948 tot 1 jaar na opzegging

Noten:

- 1) Hiermee vervalt het in *Trb.* 1951, 90, blz. 26—27, afgedrukte „Overzicht”.
- 2) De in deze kolom tussen haakjes geplaatste en met * gemerkte data duiden het einde van de geldigheid der eerdere aanvaarding aan, ingeval geen nieuwe aanvaarding daarbij aansloot.
- 3) Zie *Trb.* 1952, 9 voor het in de akte van bekrachtiging vervatte interpretatieve voorbehoud.

III

**Aanvaarding van de rechtsmacht van het Hof door Staten
die geen partij zijn bij het Statuut**

In overeenstemming met de voorwaarden, vastgesteld door de Veiligheidsraad bij resolutie van 15 oktober 1946 tot uitvoering van artikel 35, lid 2, van het Statuut (vgl. *Trb.* 1951, 90, blz. 2), hebben de volgende Staten, welke geen partij zijn bij het Statuut, ter griffie van het Hof verklaringen nedergelegd, waarin de rechtsmacht van het Hof wordt aanvaard:

Japan¹⁾ (verklaring van 24 november 1951, neergelegd 10 december 1951, overeenkomstig artikel 22 van het Vredesverdrag met Japan; vergelijk *Trb.* 1952, 91, blz. 25);

Ceylon (verklaring van 23 april 1952, neergelegd 2 mei 1952, overeenkomstig artikel 22 van het Vredesverdrag met Japan; vergelijk *Trb.* 1952, 91, blz. 25);

Kambodja (verklaring van 17 juli 1952, neergelegd 22 juli 1952, overeenkomstig artikel 22 van het Vredesverdrag met Japan; vergelijk *Trb.* 1953, 32, blz. 3);

Laos (verklaring van 24 oktober 1952, neergelegd 31 oktober 1952, overeenkomstig artikel 22 van het Vredesverdrag met Japan; vergelijk *Trb.* 1953, 32, blz. 3);

Vietnam (verklaring van 7 november 1952, neergelegd 12 november 1952, overeenkomstig artikel 22 van het Vredesverdrag met Japan; vergelijk *Trb.* 1953, 32, blz. 3);

Finland (verklaringen van 29 augustus 1953, neergelegd 3 oktober 1953, overeenkomstig het Akkoord van 9 april 1953 en het Verdrag van 29 januari 1926 tussen Finland en Zweden en het Akkoord van 11 mei 1953 en het Verdrag van 3 februari 1926 tussen Finland en Noorwegen; en verklaring van 26 februari 1954, neergelegd 20 maart 1954, overeenkomstig het Akkoord van 24 september 1953 en het Verdrag van 30 januari 1926 tussen Finland en Denemarken);

Italië (verklaring van 18 april 1955, neergelegd 18 april 1955, overeenkomstig artikel X van het Verdrag van Brussel zoals gewijzigd te Parijs op 23 oktober 1954; zie hieronder);

de Bondsrepubliek Duitsland (verklaring van 18 april 1955, neergelegd 4 mei 1955, overeenkomstig artikel X van het Verdrag van Brussel zoals gewijzigd te Parijs op 23 oktober 1954; zie hieronder).

De hierboven genoemde verklaringen van Italië en de Bondsrepubliek Duitsland luiden, in het Nederlands vertaald:

¹⁾ Op 2 april 1954 is Japan partij geworden bij het Statuut (vergelijk hierboven blz. 1).

Italië

„De ondergetekende, behoorlijk gevolmachtigd, verklaart, dat de Regering van de Italiaanse Republiek de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof aanvaardt, in overeenstemming met het Handvest der Verenigde Naties en met de bewoordingen en de voorwaarden van het Statuut en het Reglement van het Hof, voor de geschillen bedoeld in artikel X van het Verdrag van Brussel, zoals gewijzigd en aangevuld bij het op 23 oktober 1954 te Parijs ondertekende Protocol.

Deze verklaring is niet van toepassing:

- a) op geschillen omtrent welke de partijen mochten zijn overeengekomen of mochten overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;
- b) op geschillen met betrekking tot gebeurtenissen of toestanden voorafgaand aan de datum waarop deze verklaring in werking treedt;
- c) op geschillen die volgens internationaal recht uitsluitend onder de nationale bevoegdheid vallen.

Deze verklaring treedt in werking met ingang van de datum der inwerkingtreding van het Verdrag van Brussel, zoals gewijzigd en aangevuld bij het op 23 oktober 1954 te Parijs ondertekende Protocol.

In overeenstemming met de resolutie van 15 oktober 1946 van de Veiligheidsraad der Verenigde Naties verbindt de Italiaanse Regering zich, de uitspraken van het Hof te goeder trouw uit te voeren en alle verplichtingen welke door artikel 94 van het Handvest aan een Lid der Verenigde Naties worden opgelegd, te aanvaarden.”

(w.g.) GIORGIO BENZONI

Ambassadeur van Italië in Nederland

Bondsrepubliek Duitsland

„Uit naam van de Bondsrepubliek Duitsland en verwijzend naar het besluit van de Veiligheidsraad van 15 oktober 1946 heb ik de eer de volgende verklaring af te leggen:

Ten aanzien van alle geschillen welke mochten rijzen tussen haar en een of meer partijen bij het op 17 maart 1948 te Brussel gesloten Verdrag, zoals dit luidt ten gevolge van het op 23 oktober 1954 te Parijs ondertekende Protocol, aanvaardt de Bondsrepubliek Duitsland, rechtens en zonder dat hiertoe een bijzondere overeenkomst behoeft te worden aangegaan, de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof, in overeenstemming met artikel X van genoemd Verdrag en met de betreffende notawisseling van 23 oktober 1954.

Deze erkenning van de rechtsmacht van het Internationale Gerechtshof vindt plaats in overeenstemming met het Handvest der Verenigde Naties alsook met de bewoordingen en de voorwaarden van het Statuut en het Reglement van het Hof. De Bondsrepubliek Duitsland verbindt zich, de uitspraken van het Hof te goeder trouw uit te voeren en alle verplichtingen welke door artikel 94 van het Handvest aan een Lid der Verenigde Naties worden opgelegd, tot de hare te maken.

Deze verklaring is niet van toepassing:

- a) op geschillen omtrent welke de partijen zijn overeengekomen of zullen overeenkomen, hun toevlucht te nemen tot een andere wijze van vreedzame beslechting;
- b) op geschillen over aangelegenheden die volgens internationaal recht uitsluitend onder de nationale rechtsmacht der Staten vallen;
- c) op geschillen met betrekking tot gebeurtenissen en toestanden voorafgaand aan de datum waarop deze verklaring in werking treedt.

Het beginsel van wederkerigheid ten aanzien van de verder strekkende voorbehouden welke door de andere partijen bij het Verdrag van Brussel zijn gemaakt, toen zij hun verklaring van aanvaarding van de verplichte rechtsmacht van het Internationaal Gerechtshof aflegden, blijft gehandhaafd.

Deze verklaring treedt in werking met ingang van de datum van inwerkingtreding van het Protocol tot wijziging en aanvulling van het Verdrag van Brussel.

Ik heb de eer etc.”

(w.g.) ADENAUER

*Kanselier en Minister van Buitenlandse Zaken
van de Bondsrepubliek Duitsland*

IV

Opdracht van rechtsmacht aan het Hof door bepalingen in internationale overeenkomsten

Volgens de laatste opgave van het Hof wordt in de volgende voor het Koninkrijk der Nederlanden van kracht zijnde internationale overeenkomsten rechtsmacht opgedragen aan het Hof:

Verdrag inzake de internationale burgerlijke luchtvaart; Chicago, 7 december 1944; artt. 84—86. Tekst in *Stb.* H 165; vergelijk *Trb.* 1954, 18.

Statuut van de Organisatie der Verenigde Naties voor Onderwijs, Wetenschap en Cultuur; Londen, 16 november 1945; art. 14. Tekst in *Stb.* H 62.

Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de Verenigde Naties; Londen, 13 februari 1946; art. VIII, § 30. Tekst in *Stb.* I 224.

Statuut van de Wereldgezondheidsorganisatie; New York, 22 juli 1946; artt. 75—77. Tekst in *Stb.* I 182; vergelijk *Trb.* 1952, 7.

Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zoals gewijzigd te Montreal op 9 oktober 1946; artt. 29, 31—34, 37. Tekst in *Stb.* I 283; vergelijk *Trb.* 1953, 130.

Internationaal Verdrag nopens de bestrijding van de handel in meerderjarige vrouwen, gesloten te Genève op 11 oktober 1933 en gewijzigd te Lake Success, 12 november 1947; art. 4. Tekst van de wijzigingen in *Stb.* I 188.

Verdrag tot het tegengaan van de verspreiding van en de handel in ontuchtige uitgaven, gesloten te Genève op 12 september 1923 en gewijzigd te Lake Success, 12 november 1947; art. XV. Tekst van de wijzigingen in *Stb.* I 188.

Verdrag nopens de voorrechten en immuniteiten van de Gespecialiseerde Organisaties; New York, 21 november 1947; art. VII, § 24, en art. IX, § 32. Tekst in *Stb.* J 67; vergelijk *Trb.* 1951, 160.

Verdrag van Brussel van 17 maart 1948, gewijzigd te Parijs, 23 oktober 1954; art. VIII (thans art. X). Tekst in *Stb.* I 519; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1955, 108.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Staten van Amerika tot economische samenwerking; 's-Gravenhage, 2 juli 1948; art. 10. Tekst in *Stb.* I 365; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1953, 1.

Verdrag nopens het wegverkeer; Genève, 19 september 1949; art. 33. Tekst in *Trb.* 1951, 81; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1955, 28.

Protocol nopens de verkeerstekens; Genève, 19 september 1949; art. 62. Tekst in *Trb.* 1951, 81; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1955, 28.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Libanese Republiek inzake luchtvervoer; Beyrouth, 20 september 1949; art. IX. Tekst in *Trb.* 1951, 102; vergelijk *Trb.* 1955, 20.

Handelsovereenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Mexicaanse Staten; Mexico, 27 januari 1950; art. VII. Tekst in *Trb.* 1952, 24.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Republiek India betreffende luchtdiensten; New Delhi, 24 mei 1951; art. XI. Tekst in *Trb.* 1951, 87.

Internationale Sanitaire Regeling; Genève, 25 mei 1951; art. 112. Tekst in *Trb.* 1952, 145; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1954, 58.

Vredesverdrag met Japan; San Francisco, 8 september 1951; art. 22. Tekst in *Trb.* 1951, 134; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1954, 170.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en het Gemenebest van Australië voor de instelling van luchtdiensten; Canberra, 25 september 1951; art. VIII. Tekst in *Trb.* 1952, 29.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Pakistan betreffende luchtdiensten; Karachi, 17 juli 1952; art. XI. Tekst in *Trb.* 1952, 110.

Verdrag tot oprichting van een Europese Organisatie voor kernfysisch onderzoek; Parijs, 1 juli 1953; art. XI. Tekst in *Trb.* 1953, 64; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1955, 147.

Luchtvaartovereenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Ceylon; Colombo, 14 september 1953; art. 11. Tekst in *Trb.* 1953, 85; vergelijk *Trb.* 1954, 48.

Statuut van de Intergouvernementele Commissie voor Europese Migratie; Venetië, 19 oktober 1953; art. 30. Tekst in *Trb.* 1953, 128; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1954, 201.

Verdrag inzake de slavernij, gesloten te Genève op 25 september 1926 en gewijzigd te New York, 7 december 1953; art. 8. Tekst van de wijzigingen in *Trb.* 1954, 84; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1955, 119.

V

Opdracht van niet-rechterlijke functies aan het Hof of zijn President door bepalingen in internationale overeenkomsten

Volgens de laatste opgave van het Hof worden in de volgende voor het Koninkrijk der Nederlanden van kracht zijnde internationale overeenkomsten aan het Hof of aan de President van het Hof functies opgedragen, die niet van rechterlijke aard zijn (benoeming van scheidsrechters, benoeming van leden van een verzoeningscommissie, enz.):

Overeenkomst betreffende het Internationale Monetaire Fonds; Washington, 27 december 1945; art. XVIII. Tekst in *Stb.* G 278.

Overeenkomst betreffende de Internationale Bank voor Herstel en Ontwikkeling; Washington, 27 december 1945; art. IX. Tekst in *Stb.* G 278.

Verdrag van de Wereld Meteorologische Organisatie; Washington, 11 oktober 1947; art. 29. Tekst in *Stb.* 1951, 236. Vergelijk *Trb.* 1951, 141.

Statuut van de Nederlands-Indonesische Unie; 's-Gravenhage, 2 november 1949; art. 15. Tekst in *Stb.* J 600.

Statuut van de Scheidsrechterlijke Commissie voor goederen, rechten en belangen in de Bondsrepubliek Duitsland, vastgesteld te Bonn op 26 mei 1952 en gewijzigd te Parijs, 23 oktober 1954; art. 3. Tekst in *Trb.* 1955, 154.

Overeenkomst tot regeling van geschillen voortvloeiende uit de toepassing van artikel 15 (a) van het Vredesverdrag met Japan;

Washington, 12 juni 1952; art. IV. Tekst in *Trb.* 1953, 2; vergelijk, laatstelijk, *Trb.* 1954, 171.

Overeenkomst tussen het Koninkrijk der Nederlanden en Japan betreffende luchtdiensten; 's-Gravenhage, 17 februari 1953; art. 14. Tekst in *Trb.* 1953, 23; vergelijk *Trb.* 1953, 72.

Uitgegeven de *drieëntwintigste* april 1956.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. W. BEYEN.